

<i>preek</i>	19 maart 2023
<i>thema</i>	Brood uit de hemel
<i>tekst</i>	Johannes 6:35 BGT: 'Ik ben het brood dat eeuwig leven geeft. Als je bij mij komt, zul je nooit meer honger hebben. Als je in mij gelooft, zul je nooit meer dorst hebben'
liturgie:	Opwekking 136 (Abba, Vader, U alleen)
<i>gesproken votum, groet, amen</i>	DNP Psalm 146:1,2,3 (Halleluja! Heel mijn leven loof en prijs ik God, de Heer)
<i>gebed</i>	kinderlied: Ik zie veel mensen staan melodie: Het water steeg wel hoog (Kerkboek 152 en AWN 1.3)
<i>kinderen naar hun club</i>	Opwekking 755 (Bewerk ons hart, o God)
<i>lezen Johannes 6:26-47 BGT</i>	
<i>preek</i>	Opwekking 430 (Heer, ik prijs uw grote naam)
<i>gebed</i>	
<i>kinderen komen terug</i>	
<i>collecte</i>	
<i>zending</i>	Opwekking 137 (King of kings and Lord of lords; in canon)
<i>zegen met gesproken amen</i>	

Ben je jaloers op de mensen die Jezus hebben meegemaakt?

Het was natuurlijk heel bijzonder wat die mensen meemaakten. Ze zagen hoe het brood in de handen van Jezus steeds meer werd. Het was gewoon brood zoals ze dat elke dag aten. Je proefde er niets bijzonders aan. Maar dat het zoveel werd, dat was echt bijzonder.

Dat gebaar was ook zo hartelijk! zo liefdevol! Jezus stuurde ze niet weg met een lege maag. Hij zag hun honger niet als *hun* probleem dat *zij* dus maar moesten zien op te lossen, maar Hij zag het als *zijn* probleem en Hij deed er wat aan.

Dat is heel bekend, ik weet het. Maar het is toch wel goed om er uitdrukkelijk bij stil te staan. Zo was Jezus! Zo hebben de mensen Hem meegemaakt.

Misschien ben je wel eens jaloers op hen.

Soms hoor ik mensen dat zeggen: ouderen en ook jongeren. Als je Jezus maar zou kunnen zien, dan zou het gemakkelijker zijn om in Hem te geloven. Als je Jezus gewoon eens zou kunnen opzoeken, dan zou Hij heel wat problemen voor je kunnen oplossen: je pijn, je angst, je zorgen, je conflicten. Als je eens met Jezus zou kunnen praten, dan zou je Hem je levensvragen kunnen voorleggen en dan zou Hij je kunnen uitleggen hoe het zit. Dat lijkt me best wel mooi. Je zou jaloers kunnen zijn op de mensen die Hem hebben meegemaakt.

Maar het voordeel dat ze Hem zien en dat ze Hem meemaken is tegelijk een nadeel.

Ze menen dat ze Hem kennen. Hij is een jongen uit de buurt, uit Nazaret. Ze weten precies wie zijn vader is: da's Jozef. Ze kennen zijn moeder. Ze kunnen zijn huis aanwijzen in Kafarnaüm. Juist omdat ze Hem zo goed menen te kennen, vinden ze zijn woorden puur belachelijk. Hoe kan Hij beweren dat Hij het levensbrood is, het brood dat uit de hemel is neergedaald!? Sorry hoor, maar Hij is gewoon knetter. Tegenwoordig zouden we zeggen: Hij heeft wanen; Hij heeft dringend psychische hulp nodig.

De wonderen die Hij doet, helpen hen niet.

Ze zijn getuige van hele mooie dingen. Ze zien de blijdschap van mensen die bevrijd worden van allerlei beperkingen. Ze genieten samen van het eten dat Hij aan hen voorzet. Maar het lukt hun niet om achter al die mooie gebeurtenissen en achter al die wonderen God te zien.

Misschien herken je dat bij jezelf.

Je hebt genoeg gelezen en gehoord om Jezus een geweldige kerel te vinden: een man die zei waar het op stond, een man die deed wat er gedaan moest worden, een man op wie je kon vertrouwen. Maar om nou te geloven dat Jezus echt zelf God is en dat Hij echt bij God vandaan komt en dat Hij echt geleden heeft voor onze schuld en dat Hij toen Hij eenmaal dood was toch weer levend is geworden ... Je zou het graag willen geloven maar het lukt je niet. Misschien zeg je dat tegen niemand omdat je bang bent voor de reacties, maar het is wel hoe jij er in staat. De wonderen van Jezus helpen je niet.

Misschien herken je dat vooral bij anderen.

Zelf ben je ervan overtuigd dat Jezus van God komt en voel je je bij Hem veilig en weet je dat je door Hem mag leven maar je kent anderen die die overtuiging en dat gevoel en dat besef niet met je delen. Je moet verdedigen dat jij gelooft want ongeloof is de nieuwe norm. Je moet verantwoorden waarom je je beroept op iemand die je niet ziet. Wie geeft jou het recht om te denken dat jij gelijk hebt?

Voor sommigen van ons komt het heel dichtbij. Je eigen kind gelooft het niet meer; je partner wil er niks van weten; je vader of je moeder sluit er zich voor af; in je vriendenkring ben je de enige die gaat voor Jezus. Dat doet je heel wat. Maar erover praten lukt niet. Misschien heb je het wel eens geprobeerd maar dan werd het ruzie. Het lukt gewoon niet. Het is te pijnlijk; het komt te dichtbij.

Hoe gaat Jezus hiermee om?

Daar kun je het één en ander over lezen in Johannes 6. Wat we daar lezen, speelt zich af in de synagoge in Kafarnaüm. Het is een gesprek dat Jezus daar voert met een groot aantal volksgenoten. Uit dat gesprek krijg je een indruk van de manier waarop Jezus omgaat met mensen die niet in staat zijn om Hem te zien als brood uit de hemel.

Jezus eist al hun aandacht op (vers 43).

Ze zijn ontzettend met elkaar aan het mopperen. Daar kan ik me wel iets bij voorstellen want ze kunnen met Jezus' woorden niet uit de voeten. Hij heeft het over "de Vader" en dat is in die tijd geen gebruikelijke manier om het over God te hebben. Hij heeft het over "de Zoon" en dan weten wij direct dat het over Jezus gaat maar ik krijg de indruk dat dat niet doordringt tot de mensen in de synagoge in Kafarnaüm. Ze reageren er namelijk niet op en ze reageren ook niet op de belofte dat *Jezus* hen op de laatste dag uit de dood zal opwekken. Ze horen het allemaal niet want ze hebben het te druk met mopperen. Ze zitten met elkaar te mopperen omdat Jezus zegt dat Hij het brood uit de hemel is. Daar kunnen ze niet over uit en daarom horen ze de rest niet eens meer. Vandaar dat Jezus zegt: Houd op met protesteren!

Als je steeds maar bedenkingen hebt tegen wat Jezus zegt en tegen wat God doet, sluit je je af voor wat Jezus zegt en voor wat God doet. Dan hoor je het niet goed en dan zie je het niet goed. En dan dringt het ook niet tot je door. Dan blijf je vastzitten in je bezwaren en dan kom je er gewoon niet uit. Dat wil Jezus voorkomen en daarom eist Hij al hun aandacht op.

Als Hij hun aandacht heeft, wijst Hij hen op de macht van de Vader (vers 44-46).

Daar heeft Hij het al over gehad, een paar keer zelfs.

In vers 37-38 heeft Hij gezegd: 'Ik werk niet op eigen houtje maar Ik werk heel nauw samen met de Vader. De Vader geeft Mij heel veel mensen die allemaal bij Mij zullen komen en van wie Ik er niet één zal wegsturen. En Ik zal je vertellen waarom niet. Ik doe namelijk niet waar Ik zelf zin in heb maar Ik doe precies wat de Vader wil.' Dat heeft Hij gezegd in vers 37-38. Maar ze hebben het door al hun gemopper niet gehoord.

In vers 39-40 heeft Hij niet één keer maar zelfs twee keer gezegd wat zijn Vader wil. Hij heeft gezegd: 'Alles wat de Vader Mij toevertrouwt, is veilig. Want Ik zal je uit de dood opwekken op de laatste dag. Ieder die de Zoon ziet zoals Hij is, leeft voor altijd. Want Ik zal je uit de dood opwekken op de laatste dag.' Dat heeft Hij gezegd in vers 39-40, twee keer zelfs. Maar ze hebben het door al hun gemopper niet gehoord.

Hij zegt het daarom nog maar een keer. Want Hij wil dat ze weten wat een macht de Vader heeft.

Van de Vader hangt alles af.

Dankzij de Vader kun je wat zien in Jezus. Dankzij de Vader kom je zover dat je Jezus gaat erkennen als het brood uit de hemel. Dankzij de Vader is Jezus voor jou veel meer dan een goeie vent die alles over had voor zijn idealen maar die er helaas aan ten onder is gegaan en die nu voortleeft in mensen die doen wat Jezus deed: vechten voor een betere wereld. Dankzij de Vader kom je bij Jezus en word je zijn leerling.

Dat konden de Joden al weten uit de profetieën en daar verwijst Jezus naar.

Zo probeert Hij duidelijk te maken wie Hij is. Hij wil graag dat het doordringt tot alle mensen, ook tot de mensen met wie Hij in gesprek is in de synagoge van Kafarnaüm.

Hij verwijst met name naar Jesaja 54:13 waar de profeet een prachtige toekomst aankondigt. De profeet zegt daar tegen de stad Jeruzalem: *God zal je inwoners leren hoe ze moeten leven*. Nou, als God zelf de docent is, dan weet je zeker dat het goed komt: dat de leerling de lessen kan volgen, het helemaal snapt, het weet te verwerken, het zich eigen maakt, het in praktijk brengt, het laat zien in zijn leven, het nooit meer vergeet.

En direct daarna zegt Jezus: *Iedereen die dat van de Vader wil leren, komt bij mij*.

Wat betekent dat? Daar moet je maar eens over nadenken, van de week. Wat betekent het voor jou dat je bij Jezus terecht komt? Neem die vraag maar eens mee, de week in.

Laat ik een kleine aanzet geven tot een antwoord.

Wie bij Jezus komt, komt tot rust; niet als bij toverslag want in het leven van hier en nu komt genoeg op ons af wat je onrustig maakt; maar je mag bij Jezus tot rust komen.

Wie zich op Jezus richt, vindt vrede; niet zondermeer want je hebt nog steeds jezelf bij je met alle zwakheden van je karakter; maar je mag door je gerichtheid op Jezus vrede vinden.

Wie in zijn leven Jezus zoekt, wil niet langer alles uit het leven persen wat er maar in zit. Je hoeft niet zo nodig van het ene event naar het andere te rennen; en je hebt er niet meer de behoefte aan om overal altijd een selfie te maken om aan iedereen maar te laten zien dat je het echt leuk hebt en dat jouw leven echt helemaal geslaagd is. Op zich is er natuurlijk niks mis met het maken van selfies en ook niet met het meemaken van events; op zich is dat helemaal oké; maar dat maakt je leven nog niet geslaagd. Je begint te ontdekken dat je kapot gaat als je jezelf altijd moet laten zien als prachtig, vlot, vrolijk, geslaagd; je kunt ernaar verlangen dat Jezus je goed maakt en dat Hij je zo maakt als je bedoeld bent; dat wordt dan je gebed.

Misschien zie je niks in deze aanzet tot een antwoord. Dat mag. Misschien heb jij andere aanzetten die beter bij jouw leven aansluiten. Dat mag. Dat is zelfs helemaal prima. Deel het met elkaar! (Tussen haakjes: Zou je het ook willen delen met mij? Daar kan ik van leren). Jezus zegt: Als je van God leert hoe je moet leven, kom je uit bij Mij. Wat betekent dat voor jou persoonlijk?

Wat wil je bereiken? Welke drive heb je? Het zou heel goed zijn als we elkaar daarop bevragen. Dat ouderen dat vragen aan jongeren, niet om vervolgens kritiek te leveren op hun antwoord maar om ervan te leren. Dat jongeren dat vragen aan ouderen, en dat ouderen dan niet schichtig worden en er zich vaag mompelend vanaf maken maar dat ouderen zich in het hart laten kijken om hun vragen en hun worstelingen te laten zien en de momenten waarop God in hun leven de sterkere bleek te zijn met zijn genade en zijn barmhartigheid en zijn vrede. Het lijkt me ook heel mooi als jullie, jongeren, ook aan elkaar vragen wat je wilt bereiken in je leven, welke drive je hebt. En net zo hoop ik dat jullie, ouderen, het daar ook samen over hebben: welke drive heb je? wat is er terechtgekomen van je leven?

Het is heel goed om deze week te gebruiken voor gebed, gezamenlijk en persoonlijk. Want als iets duidelijk wordt uit de woorden van Jezus in Johannes 6, dan is het wel dat

God zegt: Vraag maar om mijn hulp en om mijn kracht! Ik *wil* je helpen en Ik *zal* je helpen! Dat is wat God belooft. Zo wil Hij het doen bij elk van ons in ons eigen leven! Zo wil Hij het doen ook bij ons samen als gemeente.

Laten we ons houvast vinden in wat Jezus zegt: *Wie in mij gelooft, krijgt het eeuwige leven* (vers 47).

Amen.